

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULȚ? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

BUCURIE ÎN ÎNTREAGA LUME

Tradiții nepieritoare

De ce un bebeluș?

Metafora Crăciunului

Cugetând despre magi

Trei regi și un Rege al regilor

NOTA EDITORULUI PREZENȚA

Bunătațea și mila lui Dumnezeu se regăesc pe tot parcursul Vechiului Testament, cum ar fi acest verset din Psalmi: „Domnul este îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate”.¹

Dar ce s-a întâmplat cu 2000 de ani în urmă în Betleem a dus iubirea și mila lui Dumnezeu pentru omenire la un cu totul alt nivel! Dumnezeu și-a oferit Fiul lumii, iar El ni s-a prezentat ca un copil slab și neajutorat și a ales să ia formă umană cu scopul de a salva omenirea.

De atunci nenumărați oameni de credință folosesc evenimentele Crăciunului pentru a împărtăși mesajul și iubirea lui Hristos cu alții, cât și pentru a îmbunătăți lumea din jurul lor. Oameni precum Fred, personajul lui Dickens: „Am considerat întotdeauna perioada premergătoare Crăciunului ca ceva bun; o perioadă bună, de iertare, de caritate, o perioadă plăcută; singurul moment de care știu, în lungul calendar al anului, în care bărbați și femei, parcă în consens, își deschid inimile ferecate și îi privesc pe cei inferiori lor ca tovarăși pasageri în drumul către mormânt și nu ca vreo altă rasă de creaturi, destinate altor călătorii”.

Pentru majoritatea lumii anul acesta a fost ca nădădă, iar pentru mulți dintre noi acest sezon de sărbătoare se preconizează cum nu am mai avut în toată viața noastră. Însă unele lucruri nu se schimbă niciodată, iar bucuria și speranța din povestea de Crăciun sunt nemuritoare.

Deci, indiferent de situația ta, fă-ți niște timp să meditezi asupra cadoului minunat a lui Dumnezeu pentru noi toți – Fiul Său. Și chiar dacă nu putem celebra Crăciunul așa cum eram obișnuiți, să încercăm să sărbătorim ziua lui Iisus așa cum l-ar plăcea Lui. Să ne rugăm pentru lumea noastră suferindă, să facem anul acesta mai mult decât doar să ne *gândim* la cei mai puțin norocoși decât noi și să petrecem timp împărtășind iubirea și adevărul Său cu alții. În felul acesta vom petrece timp cu Iisus Însuși, căci El a spus: „Acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor”.²

Să te bucuri de prezența Lui și de compania alor tăi cu ocazia acestui Crăciun!

1. Psalmul 103:8
2. Matei 18:20

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

Contact5
în atenția lui: Christian
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori	Ronan Keane
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2020 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-239-X

SĂ STRĂLUCEASCĂ

DE LILIA POTTERS

În această perioadă de Crăciun lumea suferă și geme din cauza pierderilor și a tragediilor de peste an. Multe vieți s-au sfârșit și multe vise s-au spulberat. Oameni din toată lumea au nevoie să vadă lumina iubirii care s-a coborât la primul Crăciun să ne lumineze viețile, despre care profetul Isaia a scris: „Poporul care umbla în întuneric vede o mare lumină; peste cei ce locuiau în țara umbrei morții răsare o lumină”¹.

Azi s-ar părea că acea lumină a fost obturată de umbrele din jurul ei, care se măresc. Însă întunericul nu poate triumfa niciodată împotriva luminii. Nu trebuie decât să apeși întineritorul sau să aprinzi o lumânare iar întunericul va fugi din cameră.

La fel poate fi și în viață. Putem lăsa lumina și dragostea lui Iisus în

inimile noastre, ca apoi să luminăm cu ea pe cei din jurul nostru cu bunățate și grijă. Lumina Lui va lumina puternic în ciuda suferinței, a tragediei și a pierderilor din lume și va duce speranță și promisiune pentru viitor.

S-ar părea că diferența pe care o aduc micile tale fapte de bunățate ar fi prea mică să fie observată și prea mică să conteze, dar vei fi surprins. Chiar și o singură lumânare poate fi văzută de la kilometri depărtare atunci când este foarte întuneric.

Există o poveste despre un om care, plimbându-se pe plajă, a ridicat o stea de mare și a aruncat-o înapoi în ocean. Un trecător curios l-a întrebat: „De ce ai făcut asta? Sunt sute de stele de mare pe plajă. Ce contează?” Omul se apleacă și mai ridică o stea de mare. În timp ce o aruncă în apă răspunde: „A contat pentru *aceasta*”.

Chiar și faptele tale pot conta

dacă lași iubirea lui Dumnezeu să strălucească prin tine, încât viețile tuturor celor pe care îi atinge să fie încurajați și să-și recâștige moralul pentru anul ce vine. La fel ca în cazul steluței de mare, nu poți ajuta pe toată lumea, însă poți face ceva semnificativ în viața celor pe care îi atingi. Și nu se termină aici, fiindcă ei, în schimb, vor face ceva semnificativ în viețile celor pe care ei îi ating.

Se poate întâmpla și poate începe chiar acum dacă ne facem această rugăciune rugăciunea noastră de Crăciun:

Dragă Iisus, umple-ne inimile cu lumina și dragostea Crăciunului. Fă din noi un șirag de luminițe vii care vor lumina lumea din jurul nostru cu iubirea și cu speranța Ta. Amin.

LILIA POTTERS ESTE
SCRIITOARE ȘI EDITOR ÎN SUA.

1. Isaia 9:2

Bucurie în întreaga lume

DE CURTIS PETER VAN GORDER

Crăciunul este o ocazie de bucurie și de sărbătoare. Multe țări au obiceiuri și tradiții specifice care fac din această sărbătoare un moment de fericire.

În Mexic, cu nouă zile înainte de Crăciun, copiii încep să umble prin vecini precum Iosif și Maria în căutarea unui loc de adăpost. Doi copii care duc figurine cu Iosif și Maria conduc procesiunea către o anumită casă, în timp ce cântă colinde. Apoi bat la ușă și cer o cameră. La început sunt refuzați, apoi sunt lăsați să intre. Urmează ospățul și petrecerea. Copiii, legați la ochi, lovesc cu un băț și încearcă să spargă o *piñata*, o figurină mare din carton, decorată multicolor, agățată de tavan și umplută cu bomboane.

În Irlanda se aprinde o lumânare și se pune în fereastră în Ajunul Crăciunului, în semn de binevenire a călătorilor oboșiți.

În Scoția, în noaptea dinaintea Crăciunului, oamenii fac pachete cu mâncare, le împachetează ca pe cadouri și le dăruiesc săracilor.

În Rusia, unii creștini ortodocși postesc în perioada dinaintea Crăciunului. Apoi, când apare prima stea din Ajun începe un ospăț cu 12 feluri de mâncare.

În Grecia copiii merg din casă în casă în Ajunul Crăciunului, bat la uși și cântă colinde care vestesc sosirea Copilului Hristos.

În Ghana, Africa de Vest, casele sunt decorate cu ornamente de hârtie colorată confecționate de întreaga familie special pentru această ocazie. În curtea fiecărei case se decorează un copac mare, fie el mango, guava sau acaju.

În Etiopia membrii bisericii ortodoxe etiopiene sărbătoresc Crăciunul pe 6 ianuarie, după vechiul calendar roman.

În sudul Indiei, creștinii își

decorează casele cu lămpi de lut luminând noaptea.

În Filipine, colindele răsună chiar din septembrie.

În China creștinii construiesc copaci artificiali, numiți „copacii de lumină”, pe care îi decorează cu ghirlande de hârtie, cu flori, cu felinare și alte ornamente.

Americanii își decorează casele cu lumini colorate. În unele părți ale țării decorează și străzile cu lumânări.

În multe țări se montează scena nașterii lui Iisus ca reamintire pentru toți. În Italia, toată familia spune rugăciuni când mama pune figurina bebelușului Iisus (*Bambino*) în iesle.

În întreaga lume se trag clopotele cu ocazii vesele. Și ce ocazie mai îmbucurătoare ar exista decât sărbătorirea darului de iubire de la Dumnezeu pentru omenire, singurul Lui Fiu? În Norvegia oamenii

sună din clopoțele la ora 5 după-masa în Ajunul Crăciunului.

Apoi mai este, bineînțeles, bradul de Crăciun. Se tot speculează despre cum și când a apărut acesta ca simbol al Crăciunului, însă mulți cred că este din Germania medievală, unde Paradeisbaum, sau copacul paradisiului, un tip de conifer, a fost decorat cu mere roșii și folosit într-o scenetă populară despre Adam și Eva, scenetă care era reprezentată în perioada Crăciunului și care se sfârșea cu promisiunea venirii Mântuitorului. Faptul că acest copac este mereu verde este un simbol al vieții veșnice pe care Iisus a promis-o celor ce cred în El. Asemenea coniferului care prosperă și iarnă, și Hristos a triumfat în fața morții.

Creștinii din trecut își decorau casele de Crăciun și cu ilice. Ei l-au numit „copacul sfânt (holly)”

deoarece frunzele lui țepoase le reaminteau de coroana de spini pe care Iisus a purtat-o când a fost crucificat, iar fructele sale roșii seamănă cu picăturile de sânge vărsate de El pentru iertarea păcatelor noastre.

Probabil că cea mai răspândită tradiție de Crăciun, dăruirea de cadouri celor dragi, se trage din faptul că magii i-au oferit cadouri lui Iisus. Ei au văzut pe cer un semn care le-a semnalat nașterea lui Mesia și s-au dus să-L venereze și au dăruit familiei Lui cadouri de aur, tămâie și smirnă. Darul de aur simbolizează regalitatea Sa. Darul de tămâie semnifică divinitatea Sa. Este o rășină aromatică din care se creau parfumuri demne de regi. Smirna, al treilea dar, era o altă rășină aromatică, din care se făceau parfumuri cu care se îmbălsămau morții. Aceasta simboliza umanitatea lui Iisus și faptul că

El va muri pentru noi. Nașterea, suferința, moartea și slava lui Iisus au fost dezvăluite chiar de darurile magilor.

Dar de ce toate aceste tradiții? Să mergem în urmă la primul Ajun de Crăciun, când niște păstori aveau grijă de turmele lor pe dealurile din apropierea Betleemului. O lumină puternică s-a arătat în ceruri iar îngerii au anunțat prin cântec nașterea lui Iisus. Păstorii au fost într-atât de entuziasmați că au fugit să spună tuturor cele întâmplate. Imaginează-ți bucuria Mariei și a lui Iosif când au ținut în brațe pe Fiul lui Dumnezeu! Același bucurie de nedescris poate fi simțită de toți cei care își deschid inimile să primească iubirea lui Dumnezeu prin Iisus.

CURTIS PETER VAN GORDER
ESTE SCENARIST ȘI MIM ÎN
GERMANIA.

DE JOYCE SUTTIN

DE CE UN BEBELUȘ?

Odată cu apropierea Crăciunului în acest an am început să mă gândesc de ce L-a trimis Dumnezeu pe Iisus pe pământ ca un bebeluș micuț în Betleem. Am spus și respus această poveste încât aproape că știu pe de rost Luca capitolul 2. Maria călătorește pe un măgar, Iosif caută cu disperare un han, păstorii văd îngerii pe cer, iar magii din est urmează o stea.

Îmi amintesc cum jucam rolul Mariei sau al unui înger, sau chiar mă costumam ca unul dintre magii când nu erau destui băieți la școala duminicală. Îmi amintesc cum cântam colinde până rămâneam fără suflu. Le știu pe toate foarte bine.

Însă azi mă întrebam de ce a ales Dumnezeu să-L trimită pe Iisus ca un bebeluș la o mamă atât de tânără și necăsătorită. Mă întrebam de ce Dumnezeu a ales grajdul și pe umilii păstori. Acesta era singurul Fiul a lui Dumnezeu! Putea fi mult mai dramatic. Orice

ochi ar fi putut vedea venirea Sa, așa cum spune Biblia că se va întâmpla la reîntoarcerea Lui. Deci, de ce un bebeluș, de ce un copil fragil, un lucru neajutorat, învelit în zdrențe și pus în ieslea vacilor?

În ultimele săptămâni mi-a fost cam greu, am avut migrene și insomnie. Am încercat să mă comport ca în mod obișnuit, însă în ultimele zile am fost tare slăbită. Mă întrebam cum voi putea face măcar strictul necesar.

Iar azi mi-am răspuns la propria întrebare când am înțeles de ce a ales Dumnezeu să-L trimită pe Iisus în felul în care L-a trimis. Biblia spune că El a fost ispitit în toate lucrurile precum noi. Poate că a avut nevoie să simtă cum era să fii slăbit și mic, să depinzi de alții, să plângi după ajutor, să simți cât de înțepătoare sunt paiele, cât de rece este aerul nopții.

În ciuda tuturor acestor lucruri El a mers mai departe și s-a pregătit pentru munca pentru care Îl

trimisese Dumnezeu, care nici ea nu era așa de grandioasă la prima vedere și s-a sfârșit cu El murind pe nenorocita de cruce. El a ales să vină, știind prin ce va trece. A fost uman și astfel că poate înțelege. Iisus a ales să devină uman ca să ne înțeleagă în slăbiciunea și micimea noastră și în momentele cele mai incomode.

Este o parte din ceea ce face această poveste atât de uimitoare și de frumoasă. Este unul dintre motivele pentru care o recreăm în biserică și o prezentăm sub forma scenei nașterii. Toată smerenia acestei povești este un miracol, Fiul lui Dumnezeu luând formă umană. Caracterul său uman ne ajută să simțim iubirea lui Dumnezeu într-un mod foarte aparte.

JOYCE SUTTIN ESTE
PROFESOARĂ PENSIONARĂ ȘI
SCRIITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN
SAN ANTONIO, SUA.

DE MARIA FONTAINE

GÂNDURI DE CRĂCIUN

Recent am avut niște timp de relaxare în liniștea singurătății și am decis să-l petrec privind micuța noastră scenă cu ieslea. Am aprins câteva lumânări și o mică lumină și am ascultat muzică instrumentală de Crăciun.

Sunt atât de binecuvântată să Îl pot comemora pe Iisus în felul acesta și Îi mulțumesc pentru iubirea Lui inexplicabilă, nemărginită, de neînțeles și pentru sacrificiul Lui pentru mine și pentru ceea ce a adus în viața mea și în viețile altora. Este de asemenea o ocazie să mă rog pentru oamenii lui Dumnezeu din întreaga lume, dintre care mulți serbează Crăciunul în sărăcie și foamete.

Sărăcii pot înțelege cum s-a născut Iisus în condiții foarte sărace. Ei văd un Dumnezeu care îi înțelege, care deși era Regele universului, a venit în trup uman în lumea lor obosită și plină de durere fiindcă îi

iubește și Îi pasă. Cei dintre noi care suntem mai norocoși putem înțelege și noi. Magii au fost primiți și ei la Copilul Hristos, căci Dumnezeu și-a deschis brațele pentru toți care au venit.

Când ne facem timp să medităm la câte a renunțat Iisus și la câte a făcut pentru noi, suntem copleșiți de uimire și ne motivează să-I mulțumim pentru nenumăratele feluri în care ne-a făcut ai Lui, ne-a înnoit și ne-a readus la viață.

Toți cei implicați în acel prim Crăciun au fost aduși în preajma Domnului prin semne supranaturale orchestrate în ceruri. Posibil ca magii să nu fi fost acolo chiar în același timp precum păstorii, dar includerea lor în scena ieslei este un minunat simbol că toți, bogați și săraci, aduc un omagiu Regelui universului.

Acest bebeluș, pe care oamenii de atunci îl cunoșteau simplu ca

primul născut al Mariei, era de fapt încarnarea lui Dumnezeu, la fel ieri, azi și pentru totdeauna. El a venit pe pământ să fie o putere pentru cei săraci, un ajutor pentru cei nevoiași și cei în suferință și un refugiu în vreme de furtună. În mijlocul turbulențelor El a venit să aducă pacea. În mijlocul durerii El a venit să aducă vindecarea. În mijlocul disperării El a venit să aducă speranța. El este Prietenul nostru cel mai bun, Salvatorul nostru, Exemplul nostru, Învățătorul nostru și Eliberatorul nostru, Refugiul nostru și Dumnezeuul nostru.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

DE PHILLIP LYNCH*

CUGETÂND DESPRE MAGI

O parte din povestea de Crăciun care m-a fascinat mereu a fost vizita magilor.

Singura evanghelie care îi menționează pe acești magi misterioși este Evanghelia după Matei, iar el dă doar câteva informații sumare și că i-au adus în dar aur, tămâie și smirnă.¹

Ni se spune că au venit din răsărit, ceea ce este un termen foarte general. Puteau veni mai de aproape, din Mesopotamia, sau mai de departe, de pe unde azi este India sau Asia centrală. În

1. Vezi Matei 2:1-12.

2. Matei 2:11

3. Vezi Luca 2:21

4. Vezi Luca 2:22-24.

5. Vezi Luca 2:8-13.

6. Vezi Matei 2:13,19-20.

general se consideră că au venit din Persia, ceea ce făcea atunci parte din Imperiul Part, inamic al Romei.

Se consideră că trecuseră doi ani de când magii au observat steaua până ce au ajuns în Betleem. Presupunem acest lucru deoarece Irod a aflat de la magi când a apărut steaua, iar în efortul lui de a-l omori pe „regele iudeilor” a poruncituciderea tuturor copiilor din Betleem și din împrejurimi care erau de doi ani sau mai mici.

Să le fi luat magilor doi ani să călătorească din Persia până în Ierusalim? O caravană cu cămile care ar călători direct pe această distanță ar avea nevoie de 25 de zile, deci fie au călătorit foarte încet, sau au mers pe căi mai ocolitoare, sau le-a luat mult timp până să se pornească în călătorie. Eu presupun că au concurat toate trei elementele, fără să mai menționez faptul că au fost nevoiți să treacă o graniță ostilă, între două imperii care erau regulat în război una cu cealaltă.

Magii persani aveau reputația de a fi cunoscători în stele, dar mă întreb oare cum de au știut că acea stea simboliza că s-a născut „regele iudeilor”. Nu se menționează niciunde în scripturile iudaice că acest rege special va fi anunțat prin apariția unei stele noi. Oare să fi fost ceva în cărțile lor care menționa acest lucru? Și oare de ce ar fi atât de semnificativă nașterea unui rege dintr-o împărăție micuță dușmană din vestul lor încât să se simtă motivați să plece într-o astfel de călătorie lungă și periculoasă ca să-l vadă? Oare de ce informație secretă aveau cunoștință acești magi?

Matei ne spune că au văzut-o pe Maria și pe Iosif „în casă”,² nu în grajd, după cum se obișnuiește a crede. Luca ne spune și el că Maria și Iosif au trăit vieți normale după nașterea lui Iisus. Când Iisus a avut opt zile l-au dus la circumscis,³ iar când avea 40 de zile l-au dus în templul din Ierusalim să-L dedice lui Dumnezeu și să facă ritualul de curățare pentru Maria după naștere.⁴

Dar cum rămâne cu steaua? În fiecare an citesc despre oameni care vorbesc despre data astronomică a nașterii lui Iisus, încearcă să localizeze vreo cometă, supernovă sau vreun alt eveniment celest care ar corespunde stelei de Crăciun. Mă îndoiesc că vor găsi vreodată vreuna, fiindcă cu siguranță a fost ceva diferit de orice alt corp ceresc. Matei ne spune că magii l-au observat din locația lor, din est, și că au descifrat ceea ce reprezenta. Dar s-ar putea să nu-l mai fi revăzut decât când erau în drum dinspre Ierusalim spre Betleem, ceea ce era cam la o oră depărtare de mers cu cămila. Pe măsură ce magii s-au apropiat de Betleem, steaua a reapărut și „s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul”. Ce fel de stea apare dintr-o dată și se oprește deasupra unei case? Mă întreb dacă acea stea era într-adevăr o stea.

Evanghelia după Luca ne spune de apariția unei lumini foarte puternice pe cer în noaptea nașterii lui Iisus.⁵ Să fi fost aceasta „oastea cerească” care a luminat atât de puternic cerul nopții încât magii să o fi confundat cu apariția unui nou corp ceresc? Luca spune că după ce au terminat de cântat păstorilor, îngerii s-au înălțat la

cer, iar magii au spus că au văzut steaua că se înalță. Să fi fost aceasta lumina deasupra casei lui Iosif și a Mariei? De ce nu? Îngerii par să fie vizitatori regulați ai acestei familii.⁶

Iar apoi mai sunt și darurile. Deoarece sunt trei daruri s-a format tradiția că sunt trei magi. Dar de ce să nu fi fost doi, sau mai mulți. Înțeleg să dăruiești aur, dar de ce tămâie și smirnă? Aceste rășini erau chiar mai scumpe decât aurul și erau adunate din copaci ce cresc, printre altele, în prezentul Yemen.

Iudeii foloseau tămâia și smirna în combinație cu alte plante și le ardeau pe altarul din templu. Acea combinație era atât de specială pentru Dumnezeu încât dacă iudeii o foloseau în casele lor erau exilați. Iată de ce ar avea semnificație ca magii să-L venereze pe Iisus cu combinația pentru venerarea lui Dumnezeu în templu. Nu sunt sigur la ce le-ar fi folosit Maria și Iosif. Poate că le-au vândut când au mers în Egipt să aibă din ce trăi. Trebuiau să-și plătească cumva acea călătorie.

Deci magii au venit, l-au venerat și după ce au fost avertizați de Dumnezeu că Irod intenționează să-L ucidă pe Iisus, s-au întors în țara lor pe un alt drum.

PHILLIP LYNCH ESTE SCRITOR
ȘI COMENTATOR PE PROBLEME
SPIRITUALE ȘI ESCATOLOGICE
ȘI TRĂIEȘTE ÎN ATLANTIC
CANADA.

Unul câte unul deținuții au intrat în mica sală de activități. Toți purtau aceeași îmbrăcăminte cenușie și erau tunși la fel, foarte scurt, însă fețele lor dovedeau că fiecare era un individ aparte, cu o poveste aparte despre ceea ce îl adusese în acel loc.

„Mă ocup ca cei mai răi și mai periculoși

criminali să vadă programul vostru”, ne-a spus ofițerul de gardă. „Mulți dintre aceștia nu vor mai vedea niciodată libertatea. Ei sunt cei care au cel mai mult nevoie să audă ceea ce aveți voi de spus.”

Era cu trei zile înainte de Crăciun. După ce am trecut de toate porțile și punctele de control ale penitenciarului de maximă siguranță, copiii noștri urmau să cânte și să vorbească deținuților. Un bărbat mi-a atras atenția în mod deosebit. Era unul dintre cei care a intrat printre ultimii și părea mai în vârstă decât ceilalți. Mergea șchiopătând iar părul îi încărunșise. *Ce caută un bătrân ca el aici?* M-am întrebat eu.

„Mami, l-ai văzut pe bătrânul acela din spate?” m-a întrebat fiul meu. „Ar trebui să încerci să vorbești cu el.”

„Da.” *Dar cum?* M-am întrebat eu. Nu aveam voie să mergem printre deținuți. *Doamne, te rog să crezi Tu o ocazie.*

Copiii s-au descurcat bine cu programul lor. A fost frumos să vezi cum fețele acelea posace s-au luminat de zâmbete iar oamenii dădeau din cap în semn de aprobare la mesajul povestirilor prezentate

ELIBERAT

DE LI SHUPING

de copii, iar în final și-au plecat capetele în rugăciune. Mulți au fost mișcați până la lacrimi. După aplauze, urări de Crăciun și rămas bun, șirul cenușiu de deținuți a început să se pună în mișcare, de data aceasta în sens invers.

M-am strecurat în spate, încercând să dau de bărbatul în vârstă.

Știam că am doar câteva momente înainte să intre în rând. Privirile noastre s-au întâlnit, de parcă m-ar fi așteptat. „Copiii tăi au fost minunați,” a spus el. „Au atâta dragoste, atâta bucurie. Când fiica ta a început să cânte Psalmul 23 nu m-am abținut să nu plâng. Am 68 de ani și am fost și eu odată creștin. Știu acel psalm.” Cu vocea lui răgușită bărbatul începu să cânte psalmul în dialectul local, „Domnul este păstorul meu, nu voi...”

Ochii i s-au înroșit și s-au umezit și nu a mai putut termina propoziția. „Am făcut ceva foarte rău. De aia sunt aici,” a șoptit el. Eram și eu pe punctul de a plânge.

L-am prins de braț și i-am spus: „Dumnezeu te iubește iar dragostea Sa este fără de sfârșit. Iisus te-a iertat deja și te va iubi mereu.” Atât

mi-a venit în minte să-i spun în acel moment, însă acest adevăr simplu a avut un efect profund.

Fața lui înlăcrimată s-a luminat cu un zâmbet și s-a îndreptat de spate, ca și cum o povară grea i s-a luat de pe umeri.

„Îți mulțumesc că mi-ai reamintit de lucrul acesta. Apoi a venit și rândul lui să intre în rând cu ceilalți deținuți și să iasă din sală. Mi-a făcut cu mâna când a dat colțul și s-a dus.

Pe drum spre casă m-am gândit, *Bărbatul acesta a făcut cu siguranță ceva foarte grav care a rănit pe alții,*

De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna. – *Isaia 1:18*

Dacă nu ai descoperit încă poarta către viața veșnică, către iubire și eliberare de vinovăție și remușcare pentru greșelile trecute, o poți găsi chiar acum prin această rugăciune:

Dragă Iisus, Îți mulțumesc că ai venit în lumea mea ca să mă călăuzești înapoi în lumea Ta, să fiu cu Tine pentru totdeauna în Rai. Te primesc ca Mântuitor al meu și Te rog să mă ierți pentru toate lucrurile greșite pe care le-am făcut. Vreau să simt dragostea și mângâierea Ta acum și pentru totdeauna. Amin.

Însă Dumnezeu a dorit totuși să-i reamintească de dragostea și de iertarea Sa.

Mă întreb, oare, câți oameni în lumea asta nu sunt precum acel om, închiși de propria lor vinovăție și remușcare față de greșelile din trecut? Se simt condamnați pentru ceea ce au făcut, pentru ceea ce au spus, sau pentru ceea ce ar fi putut face dar nu au făcut. Și totuși, tot ce au nevoie este să li se reamintească de iubirea necondiționată și fără de sfârșit a lui Dumnezeu, de mila și de iertarea Sa care să le readucă speranța și să le lumineze inimile întunecate și triste.

LI SHUPING SICHROVSKY
LUCREAZĂ CA MISIONARĂ
ȘI CONSILIERĂ CREȘTINĂ ÎN
TAIWAN.

DE KEITH PHILLIPS

UN CRĂCIUN DIFERIT

Pentru milioane dintre noi acest Crăciun va fi mai diferit decât toate Crăciunurile pe care le-am avut până acum. De la Al Doilea Război Mondial și până astăzi nu a mai existat situație în care populația globului să fie atât de sever afectată de aceeași criză. Cei care nu au resimțit ei înșiși impactul virusului și bulversarea economiei globale sunt, totuși, înconjurați de alții care au fost afectați de aceasta. Producătorii, angrosiștii și vânzătorii, ale căror profituri anuale se întregeau prin vânzările din perioada Crăciunului, se întrebă dacă își vor recupera pierderile. Oamenii care și-au pierdut afacerile se îngrijorează pentru familiile lor și pentru cele ale foștilor angajați. Părinți fără slujbe se întrebă cum vor reuși să ofere un Crăciun cât de cât copiilor lor.

Într-adevăr, acest Crăciun va fi diferit, însă nu înseamnă că nu poate fi și un Crăciun bun. Dificultatea are felul ei de a scoate la iveală ce este cel mai bun în oameni, la fel și Crăciunul. Iar

împreună, acestea două, ne creează o ocazie aparte.

Este o ocazie de a clarifica lucrurile – de a scoate la iveală diferența dintre acele lucruri care contează cu adevărat și cele de mai puțină importanță, dar care își însușesc un loc de cinstă în lumea asta, o lume cu tendința să se lase dusă de inerție, mai ales de Crăciun. Este o ocazie de a ne lua ochii de la comercialismul care a pus stăpânire pe Crăciun și de a privi la motivul adevărat și durabil al acestei sărbători. Este o ocazie de a găsi noi modalități pentru a ne exprima iubirea pentru cei mai dragi nouă și de a arăta milă pentru cei mai puțin norocoși și care sunt mulți în această situație. Poate că nu vom putea dăruir material tot așa cum am făcut în trecut, însă un lucru este aproape sigur: orice dăruim va fi apreciat mai mult ca niciodată.

KEITH PHILLIPS A FOST REDACTORUL ȘEF AL REVISTEI ACTIVATED TIMP DE 14 ANI, DIN 1999 PÂNĂ ÎN 2013.

CRĂCIUNUL DIN JURUL NOSTRU

– Adaptare de Anna May Nielson

Lumea este plină de sunetele Crăciunului. Dacă asculți cu urechile vei auzi colinde, clopoței și râsete, iar câteodată și un oftat de singurătate. Dacă asculți cu inima vei auzi bătăile din aripi ale îngerilor, freacățul așteptării și sunetul sacru al celei mai profunde liniști, șoaptele Lumii eterne.

Lumea este plină de privilegiile Crăciunului. Dacă privești cu ochii vei vedea brazi luminos decorați, steluțe și beteală, lumânări aprinse și o iesle. Însă dacă privești cu inima vei descoperi steaua Betleemului chiar în inima ta.

IDEI DE CADOURI ÎN MOMENTE GRELE

CUM SĂ DĂRUIEȘTI MAI MULT ȘI SĂ
CHELTUIEȘTI MAI PUȚIN

Dăruiește timp. Vei fi surprins să descoperi că mulți ar aprecia mai mult o seară în compania ta decât un cadou într-o cutie.

Dăruiește mici cuvinte de apreciere. În locul felicitărilor de Crăciun cu mesajul lor standard, în loc să petreci acel timp la cumpărături, petrece-l scriind cuvinte personale acelor persoane dragi și spune-le ce anume apreciezi în mod deosebit la ei.

Felicitări făcute de mână. Confeționează felicitări cu promisiuni precum aceea de a repara ceva, sau de a face curățenie, de a ajuta cu copiii, de a face treburi prin casă, de a învăța pe cineva ceva ce tu știi foarte bine, sau orice alt serviciu pe care îl poți oferi.

Confeționează sau gătește. Când dăruiești cadouri la petrecerea de la birou sau în cercul de prieteni ai putea sugera ca oamenii să ofere prăjituri de casă sau cadouri confecționate de ei în loc de obiecte scumpe de magazin.

Lasă-i și pe alții să se bucure

de copiii tăi. Înregistrează-ți copii cântând colinde, citind povești sau vorbind despre ultimele lor activități și dăruiește aceste înregistrări bunicii și altor rude care nu pot petrece Crăciunul alături de voi, sau înrămează și trimite-le unele din desenele copiilor tăi.

Deschide porțile căminului tău. Cunoști vreun student care nu își permite să meargă acasă de sărbători, sau pe cineva a cărui familie nu este din localitate? Invită-l, pe el sau ea, să petreacă sărbătorile cu tine și familia ta.

Gândește-te la binele comunității locale. Dacă îți faci cumpărăturile de Crăciun de la firmele locale, cărora le este greu, mai ales în prezenta situație economică, dăruiești, într-un fel, de două ori – odată celui pentru care ai cumpărat cadoul și apoi proprietarului magazinului.

Oferă-te voluntar pentru o activitate de caritate. Oferă un Crăciun deosebit altora, petrecându-l cu ei. Oferă-te voluntar împreună cu familia ta sau cu

prieteni și vă va apropia unul de altul și veți avea amintiri împreună.

Dăruiește-ți darurile. În loc să vă dați daruri unii altora, în familia voastră, dăruieți unei familii sărace din comunitatea voastră. Organizațiile locale de caritate vă pot ajuta să găsiți o familie în nevoie. Luați-vă apoi copiii și mergeți la cumpărături pentru copiii acelei familii. Sau puteți să puneți laolaltă banii pe care i-ați fi cheltuit ca să vă dați daruri unii altora și să îi donați pentru combaterea sărăciei în țările în curs de dezvoltare.

Un cadou deosebit de Crăciun nu trebuie să coste mult sau să implice ore în șir de căutare prin magazinele supraaglomerate. Cere doar să ai o inimă generoasă și puțină imaginație. – *Linda King*

Decât un giuvaer sau o floare, ar trebui să dăruim un gând bun care să atingă inima prietenului nostru, pentru că atunci am dăruit precum îngerii. – *George MacDonald (1842-1905)*

PACE ȘI BUNĂ ÎNȚELEGERE

DE LI LIAN

În noaptea în care s-a născut Iisus îngerii au aclamat înaintea păstorilor ce își păzeau turmele: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preainalte și pace pe pământ și bună înțelegere între oameni”! În zilele noastre mulți ar considera că pacea și buna înțelegere sunt virtuți cam abstracte. Totuși ele sunt ingredientul secret care conferă tradițiilor de Crăciun semnificația lor.

Îți poți imagina să te bucuri de o cină specială de Crăciun dacă familia ta ar fi certată? Sau să primești un cadou de Crăciun foarte scump cu un bilet în care persoana îți spune că se așteaptă la același lucru din partea ta? O tradiție de Crăciun poate fi urmată de secole, însă pacea și buna înțelegere din spatele tradiției sunt cele ce contează cel mai mult.

Când ne confruntăm cu temene limită, stres, conflicte la locul de muncă, probleme financiare, necazuri în familie și tulburare sufletească, de unde să ne găsim pacea și buna înțelegere după care

tânjim? Deși momentele de relaxare și de recreere ne pot aduce o alinare temporară, unde putem găsi o pace interioară și bună înțelegere de durată, care nu depinde de anumite evenimente sau de situații externe?

Posibil că oamenii care au trăit la momentul nașterii lui Iisus să se fi confruntat cu probleme similare. Nu e greu de imaginat că pe o colină stingheră, niște păstori jerpeliți să se gândească la starea vieții lor în timp ce-și păzeau turmele: sărăcia, vremea friguroasă, amenințarea animalelor sălbatice, bolile copiilor lor, statutul lor inferior în comunitate și să se întrebe dacă au vreo speranță pentru un viitor mai bun.

Lumina care a strălucit în seara aceea din ceruri le-a adus răspunsul. Mesajul triumfal al îngerilor despre pace și bună înțelegere a fost pentru păstori tot așa cum este și pentru noi azi. Prin Iisus, Prințul Păcii, putem să ne găsim pacea interioară. O pace care ne ajută să stăm calmi în mijlocul circumstanțelor dificile din lumea noastră nesigură;

o pace care provine din cunoașterea Celui care este mereu cu noi, care ne iubește, ne încurajează și ne călăuzește pe calea unică a vieții noastre.

Iubindu-L pe Iisus și conectându-ne la El putem găsi buna înțelegere. O bună înțelegere între noi și Dumnezeu. Buna înțelegere care ne motivează să ne pese de alții. Atunci când buna înțelegere din inima noastră se combină cu acțiunea practică, permite celor cu care interacționăm să aibă ocazia de a simți o atingere a iubirii și grijii lui Iisus.

Iubirea lui Iisus și pacea și buna înțelegere pe care El le dăruiește sunt lucrurile de bază care dau sens Crăciunului. Fără ele orice cadou, oricât de perfect ar fi ambalat, nu face nicio diferență.

LI LIAN ESTE CERTIFICATĂ
COMP TIA ȘI LUCREAZĂ CA
ADMINISTRATOARE PENTRU O
ORGANIZAȚIE UMANITARĂ ÎN
AFRICA.

DE MARIE ALVERO

RESETARE DE CRĂCIUN

Anul trecut de Crăciun eram deja de câteva luni într-un nou loc de muncă. Biroul meu era la o oră distanță de casă, programul meu de lucru era de la 14:00 la 23:00 și lucram sâmbetele. Eram mereu extenuată și desincronizată de toți ceilalți din viața mea. Și trebuia să lucrez de Crăciun!

M-am simțit vinovată că nu puteam dărui familiei mele, bisericii și comunității același efort ca de obicei. Normal planificam și găzduiam unele proiecte de caritate comunitare, mă implicam în proiectele de Crăciun ale bisericii mele și făceam multe lucruri „crăciunești” cu familia și prietenii. Însă anul trecut mă simțeam ca într-un univers paralel, unul în care toți aveau o experiență de Crăciun în timp ce eu aveam altă experiență.

Ai avut vreodată un Crăciun care nu semăna cu niciunul din

cele trecute? Și te-ai simțit puțin deconectat? Eu sunt de obicei atât de prinsă cu evenimentele și activitățile din jurul Crăciunului încât ele ajung să fie lucrul cel mai important. Cam tot așa cum un copil își strică pofta de mâncare cu sărățele înaintea cinei, eu mă umplu cu tot felul de activități de Crăciun încât Iisus ajunge un simplu gând ulterior. Dar nu și anul trecut. Anul trecut a fost invers. Nu am decorat. Nu am copt. Nu am făcut cumpărături mai deloc. Nu am găzduit.

Dar m-am rugat mult, am meditat mult în timpul navetelor mele lungi, am renunțat la multe din așteptările mele pentru sezonul sărbătorilor. Iisus s-a născut, este un fapt, indiferent de felul cum pot eu să sărbătoresc. Când îngerul a apărut păstorilor în noaptea nașterii lui Iisus, el a spus: „Vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor,

care este Hristos, Domnul”.¹

Chiar dacă ziua de 25 decembrie pare o zi ca oricare alta, Iisus tot a venit. Mântuirea și relația cu El sunt încă disponibile. Prezența Lui este reală în fiecare zi.

Simt cum Crăciunurile mele de atunci încolo au suferit o resetare, o schimbare a priorităților, lucru care nu s-ar fi întâmplat altfel. Sincer, este o eliberare să pot privi Crăciunul fără așteptările tradițiilor sau fără să doresc să egalez sau să întrec Crăciunurile trecute. Nu are nevoie de nimic ca să fie glorios. Sărbătorește pe cât de grandios sau de simplu îți dorești. Nimic nu poate schimba faptul că ție (și mine) ni s-a născut un Mântuitor.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

1. Luca 2:10-11

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

DARUL MEU PENTRU TINE

Dragostea – acesta este darul Meu pentru tine. O dragoste care nu cunoaște margini. O dragoste care nu judecă după culoarea pielii, după aparențe sau după vorbă. O dragoste care dăruiește. O dragoste care împarte. O dragoste care se îngrijește. O dragoste vie, înfocată și plină de bunătate. O dragoste necondiționată și nepieritoare.

O dragoste răbdătoare într-o lume a intoleranței. O dragoste înțelegătoare atunci când ceilalți nu privesc până în adâncul sufletului tău. O dragoste bună și tandră când totul în jurul tău este rece și împietrit. O dragoste care îți alină suferința, care te mângâie când te simți singur, care îți dă o mână de ajutor când ești la pământ. O dragoste plină de bucurie și râset. O dragoste care îți aduce pacea în

mijlocul furtunii. O dragoste care găsește mereu o soluție.

Dragostea Mea este întotdeauna alături de tine – oriunde și oricând, zi sau noapte. Dragostea Mea va coborî oricât de mult ca să salveze, va merge oricât de mult ca să elibereze. Nu cunoaște oprire și nici limite.

Dragostea Mea îți aduce liniște sufletească atunci când ești confuz, odihnă atunci când ești obosit și putere atunci când simți că nu mai poți merge mai departe. Dragostea Mea îți va alunga temerile și îți va da curaj când te confrunți cu disperarea. Dragostea Mea îți poate vindeca trupul bolnav; îți poate alina durerea inimii. Dragostea Mea te poate liniști când ești îngrijorat și istovit; îți poate alunga tensiunea, îngrijorare și încordarea.